

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

90
2001

srpen

Tábořiště XII.LEV u Višňového potoka na Kořenecku

Obsah tohoto čísla

Výroční sněm LLM na Malém Waldenu	2
XII.letní expedice Vlků	3
Výroční sněm Vlků	5
Jak liška zachránila lidi	7
Plán podzimního dění	9

Výroční sněm LLM na Malém Waldenu

Starý Vlk

Ve dnech 24. - 27. 5. 2001 se jako každoročně sešly na tábořišti Malý Walden u Skleného nad Oslavou zástupci téměř všech woodcrafterských kmenů co jich v lize je. Chyběla snad jen tlupa

Vlčí týpko stojí na louce už od pátku. Celý den se totiž zabývám taháním týpiovek což je sice práce pro kmen Vlků, ale zůstal jsem na ni sám....!

Co je to vlastně sněm LLM? Asi se dá říct, že společné táboření kmenů. Vzájemné setkávání, poznávání se . Je to čas hostin, rokování, obřadů, her, sportovních klání, koupání v rybníku,....

V sobotu za svítání pořádáme s Kotlíkem náčelníkem kmene Strážci údolí prastarý obřad „Vnímání vody“. Devět účastníků obřadu byli vesměs Psí vojáci z různých kmenů. Podrobnosti obřadu znají jen jeho účastníci. Pokud je chcete znát, máte příští rok na sněmu LLM šanci.

Na jednání náčelníků kmenů nás místo Brčomila zastupuje Pavel (SG). Drápek nás zastupuje na jednání strážců wampumu, Kuba za kmen bojuje na soutěžích a hrách, no a na mě zbyla zase ÚROP a Rada ohnivců kmenů. Tady je potvrzena volba ohnivce LLM stal se jím Polly z Waldenu. Ohnivci společně připravují inity. Taky jedním s Kenny Otreem o možnosti spolupráce s polskými harcery, kteří se zabývají woodcraftem stejně jako mi. Uvidíme co přinese budoucnost.

Večer proběhl nádherný sněm s obřady, indiánskými písněmi, vyprávěním, pasováním do lesních titulů,

Wallováci postavili na tábořišti ze šesti týpek perfektní „Dlouhý dům“ lidu Nezperse. Vlci připoměli lize několik her jako třeba kýblbal nebo talířovku. Zvláště druhá hra v podání skutečných mužných těl (Bary, Pavel, Saša, já a spousta masitých soupeřů) zaujala podstatnou část účastníků táboření.

Škoda, že letos nepřijelo víc Vlků. Sněm stál za pozornost a trochu námahy při společném díle. Příští rok nás snad pojede víc a ne jenom Drápek, Kuba, Pavel, Monika, Lad'a, Saša, Bary a já.

XII. letní expedice kmene Vlků

Starý Vlk

Po loňském táboření pod Výřimi skalami (Veverská Bítýška) jsme opět doma, na oblíbeném tábořišti v údolí Višňového potoka mezi Kořencem a Okrouhlou.

Letošní tábor byl zaměřen hlavně na mladší členy kmene. Tomu odpovídali i táborové hry (Holko-klučičí hra a táborovka) . Prvně jmenovaná hra byla zaměřena nejen přírodovědně (kytky, šalvěj), ale i dobrodružně, to když probíhalo stopování a lov bizonů nebo třeba pirátská hra a pátrání po pokladu. V holko-klučičích hrách se 7x přiklonilo štěstí na stranu „šohajů“ a jen 5x na stranu „dívčin“.

V druhé polovině táboření vypukla typická Táborovka. Čtyři družinky se postupně potýkaly nejen mezi sebou, ale i s nástrahami stavby stanů, azimutem, střelbou ze vzduchovek, lovem divočáků, základnou „převlíkačkou“ , přepravou ohně přes vodu, sviští a mývalí hrou, vyháněním ježků a zabrat dal i provaz z trávy. Rada, Bětka, Janička a Zuzka vytvořili z trávy lano, které bez potíží udrželo 25 litrů vody. Téměř ve všech etapách hry si velmi dobře vedla červeno-černá družinka (Jožka, Luky a Marek) a po zásluze zvítězila.

POŘADÍ V HOLKO-KLUČIČIČÍCH HRÁCH		soutěž ve stavbě stanů	azimuták	střelba ze vzduchovky	lov divočáků	převlíkačka	ohněť přes vodu	svišť hra	mýval	vyhánění ježků	provaz z trávy	Celkově
ZELENO-ŽLUTÍ	Terka, Lída, Lucka, Áda	4.	2.	4.	4.	3.	2.	3.	4.	4.	2.	4.
ZELENO-FIALOVÝ	Rada, Bětka, Janča, Zuzka	2.	4.	3.	3.	1.	1.	4.	2.	1.	1.	2.
ČERVENO-ČERVENÍ	Trřa, Kuba, Blondřák	3.	3.	2.	1.	4.	4.	1.	1.	2.	4.	3.
ČERVENO-ČERNÍ	Jožka, Luky, Marek	1.	1.	1.	2.	2.	3.	2.	3.	3.	3.	1.

Dost se také sportovalo a nemám na mysli jen kliky, shyby a vis na větvi na čas. Každý den byl v provozu jak míč, tak talíř a dokud kýbl vydržel, tak i kýblbal. Za pěkného počasí přišla vhod i nádrž v Okrouhlé.

Nejen sport, hry a hříčky však byly na programu letošního táboření. Pod vedením Pavla jsme se zúčastnili ušlapávání trávy a čištění mladých výsadeb smrků a jedlí pana Korčáka.

Dost sil stála výstavba kamenné zídky v místě, kde se louka propadá a také následné vysypávání erozní proluky. Hlína, listí a drny se nosily v lavorech i z docela vzdálených míst.

Po několika dnech se pod zítkou objevil pramen. Nejprve jej Trťa (SG) osvobodil a vykopal studánku, pak se do věci vložil Rada (SG) a nakonec studánku vylepšil a upravil její okolí náčelník Pavel (SG). Ostatní postupně zasypávali proluku za zdí a také vysadili několik smrčků a dvě jedličky z okolních „náletovek“ nad pramenem. Jožka a jeho družinka přesadili ke studánce mátu, kterou našli u nádrže v Okrouhlé.

Přeskládali jsme a vytřídili zásobu odkorků u krmelce. Vyčistili jsme kus lesa po prořízce. Spoustu potu nás stála zásoba dřeva na zimu připravená z větví buku více než třistaletého, jehož život ukončil blesk při bouřce na konci tábora.

Tradiční se začíná stávat „Hra o deku“. Zelenou „Hudson’s bay“ věnovali starovlci jako cenu pro toho, kdo díky svým schopnostem získá při letním táboření nejvíc orlích per. Počítají se pouze činy vykonané v době táboření kmene Vlků.

Deku nakonec získal Trťa (SG) za 10 orlích per. Na cestě za dekou určil 20druhů plevele, předvedl základy sebeobrany, házel míčem do dálky, ušil capote a rukavice z deky, udělal 10 shybů, postavil a použil zálesácké lůžko, předvedl dalších 13 shybů (VČ), úspěšně házel sekerou, vyrobil na druhý pokus pochodeň, která vydržela hořet 35 minut a předložil zápisky o 100% účasti. Druhé místo a s ním i kapesní nůž získal Rada (SG) za osm orlích per.

Celkem bylo vykonáno 51 činů, z toho 12 velkých. Na jejich vykonání se podílelo celkem 17 Vlků: Lucka, Lída, Bětka, Terka, Nancy, Marek, Jakub, Trťa, Zdeněk, Saša, Radek, Plivník, Luky, Pavel, Jožka, Drápek a já. Úspěšní táborníci zdolávali hranice činů pro kliky, střelbu do krabiček i na terč, určovali plevele i stromy v okolí, předváděli salta i shyby, vyrobili zvýšené ohniště nebo latrínu, házeli míčem do dálky nebo plnili základy sebeobrany, stavěli lůžko z větví nebo šili capote, házeli sekerou, vařili pro celý tábor a málem bych zapomněl na zápisky, diplomky a taky na pochodeň

z přírodního materiálu.....

No, není to spousta výkonů, práce a taky zábavy?

Pozn.redakce: Vlk zapomněl na noční hru, bojovky, pečení buchet v indiánské peci a taky pečení kuřat v popelě s následnou hostinou za svitu Trťovi pochodně.

Výroční sněm Vlků

Starý Vlk

Na přelomu července a srpna se v době tajemného úplňku konává výroční sněm kmene Vlků. Poté, co loni nebylo možno použít naše tábořiště a sněm se konal až v době zářijového úplňku, jsme si letošní sněmování opravdu užili.

Na tábořišti se nás sešlo celkem 31. Počasí nám přálo, a tak jsme si plnili činy, besedovali, sportovali,... Na řadu přišly i oblíbené soutěže jako „netopýři“ nebo „dekmlat“.

Pozdě odpoledne v měkkém slunečním světle připravujeme sněmoviště. Po večerí a radě sagamorů začíná sněm.

Jako ohnivce kmene jsem nejprve vykřesal ve sněmovišti oheň a potom pomocí bylin a sladké trávy jsem usmířil duchy těch míst. Kmen se mezitím shromáždil před sněmovištěm a čekal na sněmovní signál, kterým je stará indiánská píseň beze slov. Během sněmovní písně, kterou zpívám u vchodu do sněmoviště, vyzývám postupně náčelnictvo kmene a rody podle stáří. Jelení Horu, Severní Georgii, Ostrůvek, Brod a Červeno-Černé. Na závěr zvu, aby se dostavili do sněmoviště i hosté.

Každý obřadů znalý Vlk se při vstupu do sněmoviště očistil v kouři sladké trávy. Potom zazněl pokyn „Přineste oheň!“ . Zahořeli plamínky na cestě Síly, Pravdy, Krásy a Lásky, aby se spojily v oheň Velkého Ducha a v houstnoucím šeru letního večera vytvořil jas plamenů posvátného ohně ochranný kruh za našimi zády.

Po zahajovacím obřadu, Wakanu všem bohům, odstoupilo staré náčelnictvo, aby umožnilo volbu nového. Padají návrhy, ke kterým se musí vyjádřit každý Vlk. Hosté nehlasují! Mimo Ohnivce je na každé místo v náčelnictvu několik návrhů.

I přes to už za hodinu usedlo na poradní skále nové náčelnictvo ve složení:

Náčelník	– Pavel Sláma (SG)
Ohnivec	– Starý Vlk (JH)
Strážce Wampumu	– Tři Drápky (JH)
Písmák	– Nancy (O)

Odedávna je náčelnictvo čtyřčlenné. Sudý počet jeho členů vylučuje možnost těsné většiny při rozhodování o důležitých věcech. Sotva je stvrzena volba a dozní tóny písničky, hlasují Vlci znovu, ovšem tentokrát o přijetí nových členů. To pak vždy někdo z právoplatných členů Vlků povstane a vysloví se pro přijetí některého s přítomných hostů. Často bývají Vlci v rodech domluveni na přijetí toho či onoho človíčka. Nebývá však nouze i o překvapení. To například Lída (JH) nečekaně požádala o přijetí Moniky! A kdo že byl letos do kmene přijat? Luky (JH), Terezka (O), Rada a Monika (oba SG!).

Po dalších písničkách přichází na řadu přiznávání činů. A kdo si už přečetl článek o XII. LEV ví, že přiznávání bylo dlouhé a činy si přiznala hromada Vlků. Na titul to však nikomu nestačilo.

Po následném vyjádření názorů na dění v kmene i na plány do budoucna a dalších písničkách je sněm ukončen. Mladší odcházejí spát a starší se sesedávají blíž k ohni a mezi písňemi dál jednájí o budoucnosti nebo vzpomínají.

Za doprovodu šumění stromů a svitu měsíce zpíváme večerní píseň kmene Zuni jen chvíli před tím než odcházíme spát.

Nejlepší stavitelky stanů jehlanů: Áda, Lída, Zuzka, Janička

Jak liška zachránila lidi

Z originálu „How the Fox saved the people“ přeložila Drápek

Byla jednou jedna indiánská vesnice na břehu Velkého Otročího jezera. V jejím okolí však nebyly žádné soby a nebylo co lovit. Dlouhé dny byly rodiny bez jídla. Všichni byli velmi hladoví a zubožení.

Každý den přilétal do vesnice havran. Chodil od stanu ke stanu a díval se na hladovějící lidi. Vždy, když přiletěl do vesnice, tvářil se spokojeně. Lidé tím byli zmateni, proč se havran tváří tak šťastně. „Máš hodně jídla, havrane?“, ptali se ho. „Vypadáš tak šťastně!“ Havran jim ale odpověděl: „Mám stejný problém s jídlem jako vy“. Avšak celou tu dobu, co lidé umírali hladem, havran o dobrém jídle věděl.

Lidé se chtěli dozvědět, proč havran vypadá tak spokojeně. Proto se rozhodli sledovat, kam vždycky odlétá z jejich vesnice. Stopy je zavedli do lesa. Sledovali je dokud se jim neztratili. Na konci stop lidé hledali nějaké známky po havranovi. Najednou si všimli, že se něco pohnulo ve větvích stromu nad nimi a uviděli kus sobího špeku.

„Žádný div, že havran vypadá tak spokojeně. Celou dobu má dostatek jídla. Lhal nám! Možná je tu v okolí ještě více jídla. Třeba je tu někde blízko celé stádo sobů“.

Zatímco se ostatní lidé dohadovali, jeden muž řekl, že bude znovu sledovat havrana, až zase přiletí do vesnice.

Všichni se vrátili čekat na havrana, až se znovu objeví. Havran navštívil vesnici hned druhý den, ale nevěděl nic o plánu lidí. Jako obvykle nahlédl do každého stanu, jestli tam není něco k jídlu. Nakonec se rozhodl odletět. Muž vylezl na starou jedli, aby mohl havrana pozorovat. Když havran odlétal pryč, sledoval ho svými očima. Ale havran mu zmizel proti slunci z dohledu. Muž byl nejprve zklamaný, že mu havran zmizel, ale pak si potřel čelo popelem, který mu pomohl vidět lépe. „Už ho vidím!“, křičel muž. „Přistál blízko hory, pojďme tam za ním!“

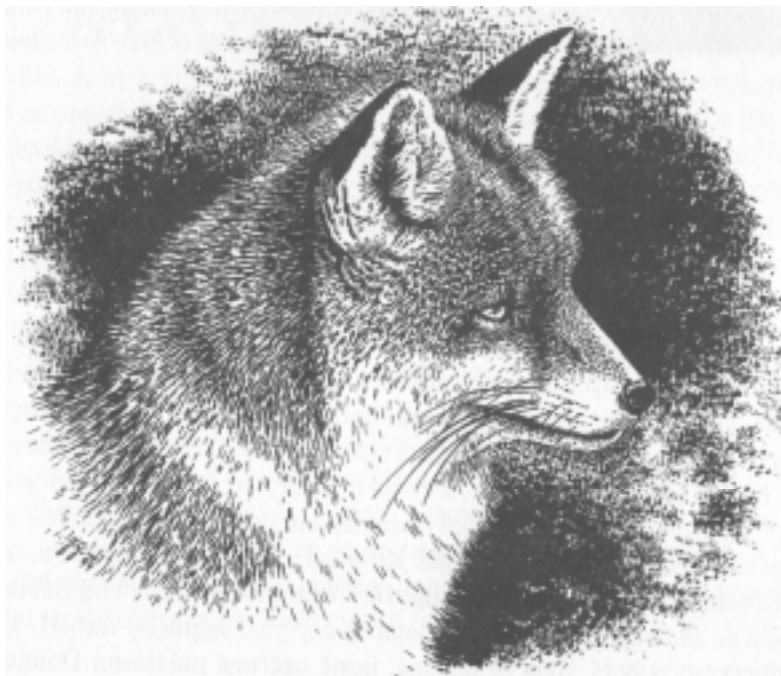
Všichni se vydali skrz les hledat havrana. Byl to dlouhý pochod a všichni byli velmi unaveni. Nakonec dorazili k hoře, kde muž viděl přistávat havrana.

Nejprve neviděli žádné stopy po havranovi. Pak si ale všimli, že blízko stojí srub. Lidé se okamžitě shromáždili okolo. Vlk, který stál mezi lidmi, se nabídl, že se půjde podívat dovnitř. Uvnitř si všiml hromady jídla na polici nad krbem. Vlk popadl jídlo a donesl ho lidem venku. Všichni byli šťastní, že mají co jíst. Ale rozhodli se dál hledat havrana, aby měli jídlo i napříště. „Kdo půjde znovu do srubu hledat havrana?“ ptal se zástup lidí.

Tentokrát svou pomoc nabídla Liška. Než vešla dovnitř, řekla lidem, ať vysadí všechny děti na stromy, aby byly v bezpečí. Pak řekla ostatním, aby zůstali blízko. „Buďte připraveni k lovu!“, řekla. Když byli lidé připraveni, vešla liška do srubu. Když byla uvnitř, vymetla svým hustým ocasem ohniště. Vytvořil se velký hustý oblak kouře. Pak rychle vyběhla ven pronásledována dýmem.

Zatím všichni lidé trpělivě čekali. Brzy se ozval dunivý zvuk připomínající hrom. Náhle se ze srubu vyřítilo velké stádo sobů. Lovci začali okamžitě lovit soby, kteří běželi kolem nich. Když lidé ulovili dostatek sobů, všimli si, že na zemi leží rozbitá křídla a plno peří. Když to jedna stará žena uviděla, začala plakat : „Kdepak je havran?“ „My potřebujeme moudrého havrana!“ Pak posbírala všechny ty kousky kostí a peří a položila si je vedle sebe na postel když šla spát.

Ráno zjistila, že havran není mrtvý. Havran se styděl zato, že před lidmi soby schoval. Viděl, že ho liška přelstila a zachránila lidi před hladem.

Plán podzimního dění

- 1.IX. MINIGOLF - Brno – vede Starý Vlk
- sraz v 9,00h na České pod hodinama
POTOM!!!! - Němčičky - vede náčelník Pavel
- večer akce pouze pro dospělé
- 2.IX. PAINTBALL – Hustopeče – vede Starý Vlk a náčelník Pavel
- sraz v Hustopečích v 9,30hod. před
autobus.nádr.
- 7.-9. IX. VÝPRAVA DO NEZNÁMA – vede Saša H.
- 28.IX. JEDNODENNÍ AKCE – Brno – vede Nancy
- 12.-14. X. VÍKENDOVÁ VÝPRAVA
- 15.-17.XI. VÍKENDOVÁ VÝPRAVA
- 14.-16.XII. VÍKENDOVÁ VÝPRAVA

Říjnové, listopadové a prosincové akce budou doplněny o další jednodenní záležitosti dle zájmu a námětů vás Vlků.

V Brně budou schůzky každé úterý od 16,00 do 18,30hod. v klubovně č.14 v CVČ Lužánky. O program se mimo Starého Vlka a ostatních dospěláků bude starat i rada náčelníků družinek.

Ve Velkých Pavlovicích se budou schůzky konat v pátek asi od 17,00 do 19,00hod. Finky a Pavel (B) slíbili, že schůzky povedou a náčelník Pavel (SG) sem tam dohlédne na pořádek a pomůže rád s programem.

Pro všechny členy kmene má Vlk připravenou celoroční hru, no a ceny už taky čekají!

